

privind stabilirea strategiei pentru mediul marin

Text în vigoare începând cu data de 7 martie 2011

REALIZATOR: COMPANIA DE INFORMATICĂ NEAMȚ

Text actualizat prin produsul informatic legislativ LEX EXPERT în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 4 martie 2011.

Act de bază

#B: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2010

Acte modificatoare

#M1: Legea nr. 6/2011

Modificările și completările efectuate prin actul modificator sunt scrise cu font italic. În fața fiecărei modificări sau completări este indicat actul normativ care a efectuat modificarea sau completarea respectivă, în forma #M1.

#CIN

NOTĂ:

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2010 a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2011 (#M1).

#B

Având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri urgente pentru elaborarea și promovarea unei legislații în domeniul mediului marin,

ținând cont de obligațiile asumate de România la momentul aderării la Uniunea Europeană și având în vedere prevederile Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, precum și prevederile tratatelor de instituire a Comunităților Europene referitoare la actele adoptate de Comisie și de Consiliu și la modalitățile de aplicare a acestora în sistemul de drept național,

luând în considerare faptul că Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru "Strategia pentru mediul marin") are ca termen de transpunere în legislația națională data de 15 iulie 2010, iar necesitatea transpunerii corecte și complete vizează interesul public,

având în vedere faptul că neadoptarea în regim de urgență a acestor măsuri conduce la prejudicii importante pentru România prin declanșarea procedurii de infrigement și aplicarea de sancțiuni pecuniare, în conformitate cu legislația Uniunii Europene, cu consecințe grave asupra bugetului de stat,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Dispoziții generale

Obiectivul

ART. 1

(1) Prezenta ordonanță de urgență are ca obiectiv stabilirea strategiei pentru mediul marin, care prevede măsurile necesare pentru a obține sau a menține starea ecologică bună a mediului marin, cel mai târziu până în anul 2020, denumită în continuare strategia marină.

(2) În acest scop, autoritatea publică centrală din domeniul apelor elaborează și implementează strategia marină pentru:

a) protecția și conservarea mediului marin, prevenirea deteriorării acestuia sau, dacă este posibil, refacerea ecosistemelor marine în zonele în care acestea au fost afectate;

b) prevenirea și reducerea aportului de elemente externe în mediul marin, în vederea eliminării treptate a poluării, astfel cum este definită la art. 3 pct. 8, cu condiția să se asigure că nu sunt impacturi sau riscuri semnificative pentru biodiversitatea marină, ecosistemele marine, sănătatea umană sau utilizările legale ale mării.

(3) Strategia marină are la bază abordarea ecosistemică pentru gestionarea activităților umane, fapt ce asigură că presiunea totală rezultată din aceste activități este menținută la un nivel compatibil cu realizarea unei stări ecologice bune și, de asemenea, că nu este compromisă capacitatea ecosistemelor marine de a reacționa la schimbările induse de om, făcând posibilă totodată o utilizare durabilă a bunurilor și a serviciilor marine de către generațiile prezente și cele viitoare.

(4) Prezenta ordonanță de urgență contribuie la întărirea coerenței dintre diferitele politici, acorduri și măsuri legislative în domeniul mediului marin și urmărește să asigure integrarea activităților din acest domeniu.

Domeniul de aplicare

ART. 2

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică apelor marine, astfel cum sunt definite la art. 3 pct. 1, și ia în considerare efectele transfrontiere asupra calității mediului marin al țărilor nemembre ale Uniunii Europene (UE) din aceeași regiune marină.

(2) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică activităților al căror obiectiv unic este apărarea sau securitatea națională. Cu toate acestea, autoritatea publică centrală din domeniul apelor trebuie să se asigure că aceste activități sunt compatibile cu obiectivele legii, în măsura în care acest lucru este posibil și realizabil.

Definiții

ART. 3

Pentru aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

1. ape marine:

a) apele, fundul mării și subsolul marin situate în partea exterioară a liniei de bază care este limita de măsurare a întinderii apelor teritoriale ce se extind până la extremitatea zonei în care România deține și/sau își exercită jurisdicția, conform Legii nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 110/1996 privind ratificarea Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, și aderarea la Acordul referitor la aplicarea părții a XI-a a Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiat la New York la 28 iulie 1994;

b) apele costiere, așa cum sunt definite la pct. 10 din anexa nr. 1 la Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, fundul și subsolul acestora, în măsura în care unele aspecte specifice ale stării ecologice a mediului marin nu au fost abordate în legea menționată sau în alte acte normative;

2. regiune marină - regiunea prevăzută la art. 4 și subregiunile acesteia sunt definite în scopul facilitării punerii în aplicare a prezentului act normativ și sunt determinate pe baza caracteristicilor hidrologice, oceanografice și biogeografice;

#B

3. strategie marină - strategia care trebuie elaborată și pusă în practică pentru fiecare regiune sau subregiune marină vizată, potrivit prevederilor art. 5;

4. stare ecologică - starea generală a mediului în apele marine, ținându-se cont de structura, funcția și procesele componentelor ecosistemelor marine, împreună cu factorii naturali fiziografici, geografici, biologici, geologici și climatici, precum și de condițiile fizice, acustice și chimice care rezultă în special din activitatea umană desfășurată în cadrul sau în afara zonei în cauză;

5. stare ecologică bună - starea ecologică a apelor marine, care se definește prin diversitatea ecologică și dinamica oceanelor și a mărilor, care sunt curate, în bună stare sanitară și productive, caracteristici ce depind de factorii intrinseci și printr-o utilizare durabilă a mediului marin, salvagardându-se astfel potențialul acestuia pentru utilizările și activitățile generațiilor actuale și viitoare, și anume:

a) structura, funcțiile și procesele componentelor ecosistemelor marine, care împreună cu factorii fiziografici, geografici, geologici și climatici permit acestor ecosisteme să își păstreze întreaga funcționalitate și capacitate de rezistență la schimbările ecologice induse de om. Speciile și habitatele marine sunt protejate, este prevenit declinul biodiversității datorat intervenției omului și funcționarea diferitelor componente biologice este în echilibru;

b) proprietățile hidromorfologice, fizice și chimice ale ecosistemelor, inclusiv acele proprietăți care rezultă din activitățile umane din zona în cauză, susțin ecosistemele. Introducerea în mediul marin de substanțe și de energie rezultate din activitățile umane, inclusiv zgomotul, nu provoacă efecte poluante. Starea ecologică bună este determinată la nivelul regiunii sau subregiunii marine, prevăzute la art. 4, pe baza descriptorilor calitativi prevăzuți în anexa nr. 1. Se pune în aplicare o gestionare adaptată la condițiile de mediu și care are la bază abordarea ecosistemică cu scopul atingerii unei stări ecologice bune;

6. criterii - caracteristicile tehnice particulare care sunt strâns legate de descriptorii calitativi;

7. obiectiv de mediu - descrierea calitativă și cantitativă a stării dorite pentru diferitele componente ale apelor marine, precum și a presiunilor și a impacturilor exercitate asupra lor, în fiecare regiune și subregiune marină. Obiectivele de mediu sunt stabilite în conformitate cu art. 10;

8. poluare - introducerea directă sau indirectă în mediul marin, ca urmare a activităților umane, de substanțe și energie, inclusiv surse sonore submarine care rezultă din activități umane, care produc sau sunt susceptibile să producă efecte nocive, cum ar fi deteriorarea resurselor vii și a ecosistemelor marine, inclusiv pierderea biodiversității, riscuri pentru sănătatea umană, obstacole pentru activități maritime, inclusiv pentru pescuit, turism și agrement, precum și pentru alte utilizări legale ale mării, provoacă alterarea calității apelor marine din punctul de vedere al utilizării acestora și reducerea facilităților de agrement ale mediului marin sau, în general, afectează utilizarea durabilă a bunurilor și a serviciilor marine;

9. cooperare regională - cooperarea și coordonarea activităților între statele membre ale UE și, ori de câte ori este posibil, între state membre și țări nemembre ale UE, care împart aceeași regiune sau subregiune marină, cu scopul de a elabora și de a pune în aplicare strategii marine;

10. convenție privind mărilor regionale - orice convenție sau acord internațional împreună cu organismele lor de conducere, încheiată/încheiat în scopul protecției mediului marin din regiunile marine menționate la art. 4, cum ar fi Convenția pentru protecția mediului marin din zona Mării Baltice, Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est și Convenția privind protecția mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane, Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării.

Regiunile marine

ART. 4

(1) Atunci când pune în aplicare obligațiile care îi revin în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, autoritatea publică centrală din domeniul apelor are în vedere în mod corespunzător faptul că apele marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția sa fac parte integrantă din regiunea marină Marea Neagră.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene cu privire la subdiviziunile apelor marine până la data de 15 iulie 2010.

Strategia marină

ART. 5

(1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor elaborează, pentru regiunea Marea Neagră, strategia marină aplicabilă apelor sale marine, conform planului de acțiune prevăzut la alin. (3) lit. a) și b).

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, în cadrul strategiei marine pe care o implementează, cooperează cu alte state membre ale UE din bazinul Mării Negre, precum și cu statele semnatare ale Convenției privind protecția Mării Negre împotriva poluării, pentru a adopta măsurile cerute în scopul realizării obiectivelor acesteia.

(3) Pentru a se asigura o abordare comună în realizarea stării ecologice bune, coerența și coordonarea activităților din regiunea Mării Negre, la implementarea strategiei marine se are în vedere următorul plan de acțiune:

a) pregătirea activității, care se realizează după cum urmează:

(i) evaluarea inițială, care trebuie efectuată până la data de 15 iulie 2012, a stării ecologice actuale a apelor teritoriale și a impactului de mediu al activităților umane asupra acestor ape, în conformitate cu prevederile art. 8;

(ii) evaluarea, efectuată până la data de 15 iulie 2012, a stării ecologice bune pentru apele marine, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1);

(iii) stabilirea, până la data de 15 iulie 2012, a unui set de obiective de mediu și de indicatori asociați, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1);

(iv) elaborarea și punerea în aplicare, până la data de 15 iulie 2014, în lipsa dispozițiilor contrare ale legislației din domeniu, a unui program de monitorizare în vederea evaluării continue și a actualizării periodice a obiectivelor, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1);

b) programul de măsuri, care se realizează după cum urmează:

(i) elaborarea, cel mai târziu până în anul 2015, a unui program de măsuri destinat să asigure realizarea sau menținerea stării ecologice bune, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) - (3);

(ii) punerea în aplicare, cel mai târziu până în anul 2016, a programului prevăzut la pct. (i), în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (10).

(4) În cazul în care starea ecosistemelor din regiunea Mării Negre este atât de critică încât necesită o acțiune urgentă, autoritatea publică centrală din domeniul apelor împreună cu statele membre ale UE care au graniță în această regiune vor elabora un plan de acțiune în conformitate cu alin. (1) și vor prevedea lansarea anticipată a unui program de măsuri, precum și posibile măsuri de protecție mai stricte, cu condiția ca acestea să nu împiedice realizarea stării ecologice bune în altă zonă a regiunii marine. Ca urmare a situației la care face referire alin. (3), statele membre în cauză informează Comisia Europeană cu privire la programul lor revizuit și acționează în consecință.

Cooperarea regională

ART. 6

(1) În vederea realizării coordonării prevăzute la art. 5 alin. (2), autoritatea publică centrală din domeniul apelor utilizează, în măsura în care acest lucru este posibil și oportun, prevederile Legii nr. 98/1992 pentru ratificarea Convenției privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată la București la 21 aprilie 1992, prin care țările riverane Mării Negre se angajează să protejeze și să conserve mediul marin, precum și alte structuri instituționale regionale existente în materie de cooperare.

(2) Pentru implementarea strategiei marine în regiunea Mării Negre, autoritatea publică centrală din domeniul apelor depune toate eforturile utilizând forurile internaționale competente, inclusiv mecanismele și structurile stipulate în Legea nr. 98/1992, pentru a-și coordona acțiunile cu țările nemembre ale UE care au suveranitate sau jurisdicție asupra apelor din aceeași regiune. În acest context, autoritatea publică centrală din domeniul apelor se bazează, în măsura în care este posibil, pe programele și activitățile relevante existente elaborate în cadrul structurilor rezultate din Legea nr. 98/1992 și acorduri bilaterale încheiate cu țările riverane regiunii Mării Negre.

(3) Coordonarea și cooperarea sunt extinse, atunci când este cazul, la toate statele membre ale UE situate în bazinul regiunii marine Marea Neagră, inclusiv țările fără ieșire la mare, pentru a permite statelor membre UE situate în această regiune să își îndeplinească obligațiile, utilizând structurile

de cooperare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Autoritățile competente

ART. 7

(1) Autoritățile competente pentru implementarea strategiei marine sunt prevăzute în tabelul nr. 1 din anexa nr. 2.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene lista autorităților competente prevăzute la alin. (1) împreună cu informațiile prevăzute în anexa nr. 2, până la data de 15 ianuarie 2011.

(3) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor este autoritatea responsabilă cu cooperarea și coordonarea regională în conformitate cu prevederile art. 6.

(4) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene lista cu autoritățile competente, care fac parte din organisme internaționale care sunt relevante în procesul de implementare al strategiei marine și care sunt prevăzute în tabelul nr. 2 din anexa nr. 2.

(5) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor informează Comisia Europeană cu privire la orice modificări ale informațiilor comunicate în baza alin. (2) în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a unei asemenea modificări.

CAPITOLUL II

Pregătirea, prima componentă a planului de acțiune

Evaluarea

ART. 8

(1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor evaluează starea inițială a apelor sale marine, ținând cont de datele existente, atunci când acestea sunt disponibile și care cuprind următoarele elemente:

a) analiza particularităților, a caracteristicilor esențiale și a stării ecologice a acestor ape în momentul evaluării, bazate pe lista orientativă a caracteristicilor enumerate în tabelul nr. 1 din anexa nr. 3, acoperind caracteristicile fizice și chimice, tipurile de habitat, trăsăturile biologice și hidromorfologia;

b) analiza presiunilor și a impacturilor predominante, inclusiv cele care rezultă din activități umane, care influențează starea ecologică a acestor ape, analiză care:

(i) se bazează pe lista orientativă a elementelor enumerate în tabelul nr. 2 din anexa nr. 3 și cuprinde aspectele calitative și cantitative ale efectelor cumulate ale diverselor presiuni, precum și tendințele previzibile;

(ii) cuprinde principalele efecte cumulative și sinergice; și

(iii) ia în considerare evaluările relevante care au fost efectuate în conformitate cu legislația în vigoare;

c) analiza economică și socială a utilizării acestor ape și a costurilor degradării mediului marin.

(2) Analizele prevăzute la alin. (1) țin cont de elementele privind apele costiere, tranzitorii și teritoriale aflate sub incidența dispozițiilor Legii nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare. Acestea iau în considerare sau au drept bază și alte evaluări relevante, precum cele efectuate în colaborare cu celelalte țări din cadrul convențiilor privind mările regionale sau se bazează pe acestea, astfel încât să realizeze o evaluare globală a stării mediului marin.

(3) În cursul pregătirii evaluării prevăzute la alin. (1), autoritatea publică centrală din domeniul apelor se asigură că, prin coordonarea stabilită în conformitate cu prevederile art. 5 și 6:

a) metodologia de evaluare este armonizată în regiunea marină Marea Neagră;

b) sunt luate în considerare impactul și caracteristicile transfrontieră.

Determinarea stării ecologice bune

ART. 9

(1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, ținând seama de rezultatele evaluării inițiale realizate potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), stabilește pentru apele marine proprii un set de caracteristici corespunzătoare unei stări ecologice bune, pe baza descriptorilor calitativi prevăzuți în anexa nr. 1. În elaborarea acestui set se iau în considerare elementele orientative prevăzute în tabelul nr. 1 din anexa nr. 3 și în special de caracteristicile fizice și chimice, tipurile de habitat, de caracteristicile biologice și hidromorfologie. De asemenea, se ține cont și de presiunile și impacturile produse de activitățile umane în regiunea marină Marea Neagră, luând în considerare listele orientative prevăzute în tabelul nr. 2 din anexa nr. 3.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene rezultatele evaluării realizate conform art. 8 alin. (1), precum și rezultatele determinării efectuate conform alin. (1), în termen de 3 luni de la finalizarea acesteia din urmă.

Stabilirea obiectivelor de mediu

ART. 10

(1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, pe baza evaluării inițiale realizate în temeiul art. 8 alin. (1), stabilește pentru apele marine teritoriale un set complet de obiective de mediu și de indicatori relevanți în scopul de a orienta eforturile în vederea atingerii stării ecologice bune a mediului marin, luând în considerare lista orientativă de presiuni și impacturi prezentată în tabelul nr. 2 din anexa nr. 3, precum și din lista orientativă de caracteristici prevăzută în anexa nr. 4. La stabilirea obiectivelor și a indicatorilor respectivi se ține cont de continuitatea aplicării pentru aceleași ape a obiectivelor de mediu relevante existente, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional, asigurând compatibilitatea reciprocă a acestor obiective și luarea în considerare, de asemenea, pe cât acest lucru este posibil, a impacturilor transfrontiere semnificative și a caracteristicilor transfrontiere.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene obiectivele de mediu prevăzute la alin. (1) în termen de 3 luni de la stabilirea acestora.

Programe de monitorizare

ART. 11

(1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, pe baza evaluării inițiale realizate conform art. 8 alin. (1), elaborează programul de monitorizare în vederea evaluării permanente a stării ecologice a apelor sale marine, pe baza listelor indicative de elemente enumerate în anexa nr. 3 și a listei prevăzute în anexa nr. 5 și în funcție de obiectivele de mediu stabilite în conformitate cu art. 10. Autoritatea competentă pune în aplicare programul de monitorizare. Programele de monitorizare sunt compatibile în cadrul regiunii marine Marea Neagră și se bazează pe dispozițiile relevante în materie de evaluare și de monitorizare stabilite prin Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, sau în temeiul acordurilor internaționale și sunt compatibile cu aceste dispoziții.

(2) România împreună cu statele membre ale UE cu care împarte aceeași regiune marină elaborează programul de monitorizare în conformitate cu alin. (1) și se asigură că:

a) metodele de monitorizare sunt compatibile în regiunea marină în cauză, pentru a facilita compararea rezultatelor monitorizării;

b) sunt luate în considerare impactul și caracteristicile transfrontieră relevante.

(3) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene programele de monitorizare prevăzute la alin. (1) în termen de 3 luni de la elaborarea lor.

CAPITOLUL III

Programul de măsuri, a doua componentă a planului de acțiune

Programul de măsuri

ART. 12

(1) Pentru regiunea marină Marea Neagră, autoritatea publică centrală din domeniul apelor identifică, conform art. 9 alin. (1), măsurile necesare pentru a atinge sau pentru a menține starea ecologică bună în apele sale marine. Aceste măsuri se elaborează pe baza evaluării inițiale realizate în baza art. 8 alin. (1), având în vedere obiectivele de mediu stabilite în temeiul art. 10 alin. (1) și ținând cont de tipurile de măsuri enumerate în anexa nr. 6.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor integrează măsurile elaborate în temeiul alin. (1) într-un program de măsuri, ținând cont de măsurile relevante din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 546/2008 privind gestionarea calității apei de băiere, de viitoarea legislație din domeniul protecției apelor, precum și de acordurile internaționale la care România este parte.

(3) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, în stabilirea unui program de măsuri conform alin. (2), trebuie să țină cont de dezvoltarea durabilă și în special de repercusiunile sociale și economice ale măsurilor prevăzute. În scopul acordării de asistență autorității sau autorităților competente menționate la art. 7 în vederea realizării obiectivelor lor într-o manieră integrată, autoritatea publică centrală din domeniul apelor poate identifica sau înființa cadrul administrativ pentru a putea beneficia de pe urma unei interacțiuni de acest fel. Autoritatea publică centrală din domeniul apelor se asigură că măsurile sunt rentabile și realizabile din punct de vedere tehnic și efectuează, înainte de introducerea oricărei noi măsuri, o evaluare a impactului acesteia, inclusiv analiza cost-beneficiu.

(4) Programul prevăzut la alin. (2) cuprinde măsuri de protecție spațială, ce fac referire la rețelele coerente și reprezentative de zone marine protejate, cuprinzând în mod adecvat diversitatea ecosistemelor componente, ca de exemplu zonele speciale de conservare prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost convenite de acordurile internaționale sau regionale la care România este parte.

(5) În cazul în care autoritatea publică centrală din domeniul apelor consideră că gestionarea unei activități umane la nivel comunitar sau internațional ar putea avea un impact semnificativ asupra mediului marin, în special în zonele menționate la alin. (4), se va adresa, în mod individual sau împreună cu alt stat membru, autorității competente sau organizației internaționale corespunzătoare în vederea examinării și a unei eventuale adoptări a unor măsuri care ar putea fi necesare pentru realizarea obiectivelor prezentei ordonanțe de urgență, pentru a permite menținerea sau, după caz, refacerea integrității, structurii și funcționării ecosistemelor.

(6) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor pune la dispoziția publicului informațiile corespunzătoare privind zonele prevăzute la alin. (4) și (5) pentru regiunea marină Marea Neagră nu mai târziu de anul 2013.

(7) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor indică în programul de măsuri modalitățile de punere în aplicare a acestuia și modul în care acesta contribuie la realizarea obiectivelor de mediu stabilite în temeiul art. 10 alin. (1).

(8) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor examinează implicațiile programului de măsuri pentru apele aflate dincolo de apele sale marine teritoriale în scopul diminuării riscului unor efecte negative și, dacă este posibil, în vederea realizării unui impact pozitiv asupra apelor în cauză.

(9) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor notifică Comisiei Europene, precum și celorlalte state membre ale UE interesate programul de măsuri, în termen de 3 luni de la elaborarea acestuia.

(10) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor urmărește ca programul de măsuri să fie operațional în termen de un an de la elaborarea acestuia.

Excepții

ART. 13

(1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor poate identifica în apele sale marine situații în care, pentru unul dintre motivele enumerate la lit. a) - d), obiectivele de mediu pentru starea ecologică bună nu pot fi realizate sub toate aspectele principale ale măsurilor care sunt luate sau în care pentru motivele enunțate la lit. e), nu pot fi realizate conform următoarelor condiții:

a) acțiunea sau lipsa de acțiune pentru care România nu este responsabilă;

b) cauze naturale;

c) forță majoră;

d) modificarea sau alterarea caracteristicilor fizice ale apelor marine cauzate de acțiuni întreprinse din motive de interes public superior care depășesc impactul negativ asupra mediului, inclusiv orice impact transfrontier;

e) condițiile naturale care nu permit îmbunătățirea în timp util a stării apelor marine, astfel:

(i) autoritatea publică centrală din domeniul apelor prezintă clar în programul de măsuri aceste situații, care vor fi comunicate și Comisiei Europene. În identificarea acestor situații se vor lua în considerare consecințele pentru statele riverane regiunii marine Marea Neagră;

(ii) autoritatea publică centrală din domeniul apelor adoptă măsuri adecvate pentru aceste situații în scopul continuării urmăririi obiectivelor de mediu, în vederea evitării oricărei noi deteriorări a stării apelor marine afectate pentru motivele expuse la lit. b), c) sau d) și pentru a atenua impactul negativ la nivelul regiunii marine mai sus menționate sau în apele marine ale altor state membre ale UE.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. d), autoritatea publică centrală din domeniul apelor urmărește ca modificările sau alterările cauzate de situațiile prevăzute mai sus să nu împiedice sau să nu compromită într-o manieră definitivă realizarea stării ecologice bune la nivelul regiunii marine sau în apele marine ale altor state membre UE.

(3) Măsurile pentru aceste situații prevăzute la alin. (1) lit. e) pct. (ii) sunt, în măsura posibilului, integrate în programele de măsuri.

(4) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor elaborează și pune în aplicare toate elementele strategiei marine prevăzute la art. 5 alin. (2), dar nu este obligată, cu excepția evaluării inițiale descrise la art. 8, să ia măsuri specifice, în cazul în care nu există un risc semnificativ pentru mediul marin sau în cazul în care costurile acestor măsuri ar fi disproporționate având în vedere riscurile pentru mediul marin și cu condiția să nu continue deteriorarea acestuia.

(5) Atunci când, pentru oricare dintre motivele menționate anterior, autoritatea publică centrală din domeniul apelor nu ia niciun fel de măsuri, aceasta transmite Comisiei Europene justificările necesare pentru a-și motiva decizia, evitând, în același timp, compromiterea permanentă a obiectivului de a realiza starea ecologică bună.

Recomandări pentru acțiunea comunitară

ART. 14

(1) În cazul în care se identifică o problemă cu impact asupra stării ecologice a apelor sale marine, care nu poate fi rezolvată prin metodele adoptate la nivel național, sau care este legată de o altă politică comunitară ori de un acord internațional, autoritatea publică centrală din domeniul apei informează Comisia Europeană și transmite punctul său de vedere în acest sens.

(2) În cazul în care este necesară o acțiune a instituțiilor comunitare, autoritatea publică centrală din domeniul apelor adresează recomandări corespunzătoare Comisiei Europene sau Consiliului Uniunii Europene referitoare la măsurile privind problemele menționate la alin. (1).

CAPITOLUL IV

Actualizare, rapoarte și informarea publicului

Actualizarea

ART. 15

(1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor urmărește permanent ca strategia marină să fie actualizată în funcție de situațiile ce apar în zona sa marină.

(2) În sensul alin. (1), autoritatea publică centrală din domeniul apelor revizuieste următoarele elemente din strategia marină care se actualizează la fiecare 6 ani, într-o manieră coordonată, potrivit prevederilor art. 5, astfel:

a) evaluarea inițială și determinarea stării ecologice bune, astfel cum sunt prevăzute la art. 8 alin. (1) și la art. 9 alin. (1);

b) obiectivele de mediu stabilite în baza art. 10 alin. (1);

c) programele de monitorizare elaborate în baza art. 11 alin. (1);

d) programele de măsuri elaborate în baza art. 12 alin. (2).

(3) Detaliile referitoare la orice actualizări efectuate ca urmare a revizuirii prevăzute la alin. (2) sunt comunicate Comisiei Europene, secretariatelor convențiilor privind mările regionale și oricăror alte state membre interesate, într-un termen de 3 luni de la data publicării acestora, în conformitate cu art. 17 alin. (2).

Rapoarte intermediare

ART. 16

În termen de 3 ani de la data publicării fiecărui program de măsuri sau de la data actualizării acestuia în conformitate cu art. 17 alin. (2), autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene un raport intermediar succint, în care se prezintă progresele realizate în punerea în aplicare a programului respectiv.

Consultarea și informarea publicului

ART. 17

(1) Autoritatea publică centrală din domeniul apelor, conform legislației în vigoare, urmărește ca toți factorii interesați să aibă timpul necesar să participe la implementarea prezentei strategii, implicând structurile sau organele existente responsabile cu gestionarea problemelor ce țin de obiectivul acesteia, inclusiv Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării, organele consultative științifice și consiliile consultative regionale.

(2) În conformitate cu legislația națională în vigoare, autoritatea publică centrală din domeniul apelor publică și pune la dispoziția publicului pentru observații rezumatele următoarelor elemente ale strategiei marine sau ale actualizărilor respective, astfel:

a) evaluarea inițială și determinarea stării ecologice bune, prevăzute la art. 8 alin. (1) și la art. 9 alin. (1);

b) obiectivele de mediu stabilite în baza art. 10 alin. (1);

c) programele de monitorizare elaborate în baza art. 11 alin. (1);

d) programele de măsuri elaborate în baza art. 13 alin. (2).

(3) În ceea ce privește accesul la informații în materie de mediu se aplică prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Autoritatea publică centrală din domeniul apelor asigură Comisiei Europene, în scopul îndeplinirii sarcinilor ce îi revin din prezenta ordonanță de urgență, în special evaluarea stării mediului marin din România, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, dreptul de acces și de utilizare a datelor și informațiilor rezultate în urma evaluării inițiale efectuate în temeiul art. 8 și în urma programului de monitorizare elaborat în temeiul art. 11. În termen de cel mult 6 luni de la data la care datele și informațiile rezultate în urma evaluării inițiale efectuate în temeiul art. 8 și în urma programului de monitorizare elaborat în temeiul art. 11 devin disponibile, autoritatea publică centrală din domeniul apelor asigură Agenției Europene de Mediu accesul la aceste informații și date, în scopul îndeplinirii sarcinilor ce îi revin.

Finanțarea comunitară

ART. 18

(1) Având în vedere caracterul prioritar inherent stabilirii unor strategii marine, punerea în aplicare a prezentei ordonanțe de urgență este sprijinită prin instrumente financiare comunitare existente, în conformitate cu normele și condițiile corespunzătoare.

(2) Programele de măsuri elaborate de statele membre ale UE sunt cofinanțate din fonduri europene, în conformitate cu instrumentele financiare existente.

Transpunerea

ART. 19

Autoritatea publică centrală din domeniul apelor transmite Comisiei Europene textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le emite sau pe care Guvernul le emite în domeniul reglementat de prezenta ordonanță de urgență.

ART. 20

Anexele nr. 1 - 6 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

*

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru "Strategia pentru mediul marin"), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 164 din 25 iunie 2008.

ANEXA 1

Descriptori calitativi pentru determinarea stării ecologice bune

1. Diversitatea biologică este conservată. Calitatea și numărul habitatelor, precum și distribuția și abundența speciilor sunt adaptate condițiilor fiziografice, geografice și climatice existente.

2. Speciile neindigene introduse în urma activităților umane sunt la un nivel care nu perturbă ecosistemele.

3. Populațiile tuturor peștilor și crustaceelor exploatate în scopuri comerciale sunt în limitele securității biologice, prezentând o distribuție a populației în funcție de vârstă și mărime, care indică starea bună a stocurilor.

4. Toate elementele ce formează rețeaua trofică marină, în măsura în care sunt cunoscute, sunt prezente în abundență și diversitate normală și la un nivel care să asigure abundența speciilor pe termen lung și să mențină în totalitate capacitatea lor de reproducere.

5. Eutrofizarea rezultată din activități umane, în special efectele sale negative, cum ar fi pierderi ale biodiversității, degradarea ecosistemelor, proliferarea algelor toxice și dezoxigenarea apelor profunde, este redusă la minimum.

6. Aspectul integral al fundului mării asigură că structura și funcțiile ecosistemului sunt conservate, iar ecosistemele bentonice, în special, nu sunt afectate.

7. Modificarea permanentă a condițiilor hidrografice nu dăunează ecosistemelor marine.

8. Nivelul de concentrație al contaminanților nu provoacă efecte datorate poluării.

9. Concentrațiile de contaminanți prezente în pești și în alte resurse vii destinate consumului uman nu depășesc limitele fixate de legislația comunitară sau de alte norme aplicabile.

10. Proprietățile și cantitățile de deșeuri marine nu provoacă daune mediului costier și marin.

11. Introducerea de energie, inclusiv surse sonore submarine, se face la un nivel care nu dăunează mediului marin.

Pentru determinarea caracteristicilor stării ecologice bune a regiunii marine, astfel cum se prevede la art. 9 alin. (1) din ordonanța de urgență, autoritatea publică centrală din domeniul apelor analizează fiecare dintre descriptorii calitativi enumerați în prezenta anexă, în scopul de a identifica descriptorii ce trebuie utilizați pentru stabilirea stării ecologice bune a regiunii marine respective. În cazul în care se consideră că nu este oportun să se folosească unul sau mai mulți descriptori, se trimite Comisiei Europene o justificare în cadrul notificării efectuate în conformitate cu art. 9 alin. (2) din ordonanța de urgență.

Autorități competente

[conform art. 7 alin. (1) din ordonanța de urgență]

Tabelul nr. 1

Nr. crt.	Autoritatea competentă	Adresa	Statutul juridic	Responsabilități
1.	Ministerul Mediului și Pădurilor	Bd. Libertății nr. 12, sectorul 5	art. 1 alin. (3) și art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor	Transpunerea și implementarea directivei
2.	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	Bd. Carol I nr. 17, sectorul 2	art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 25/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale	Protejarea resursei vii, eliminarea pescuitului din ariile marine protejate, controlul pescuitului, renunțarea la uneltele de pescuit agresive pentru populații, practici agricole durabile
3.	Ministerul Administrației și Internelor/ Inspectoratul	Str. Răzoare nr. 5, sectorul 6	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și	Control, intervenție în caz de accident, protecția resurselor vii și combaterea

	General al		funcționarea	braconajului,	
	Poliției de		Poliției de	monitorizarea	
	Frontieră		Frontieră Române, cu	navelor în apele	
			modificările și	teritoriale,	
			completările	asigurarea	
			ulterioare	perimetrului cu nave	
				în caz de poluare	

	4. Ministerul	Bd. Dinicu	Hotărârea Guvernului	Elaborează norme și	
	Transporturilor	Golescu	nr. 76/2009 privind	reglementări	
	și	nr. 38,	organizarea și	specifice în	
	Infrastructurii	sectorul 1	funcționarea	transporturi, cu	
			Ministerului	privire la protecția	
			Transporturilor și	mediului și aprobă	
			Infrastructurii, cu	planurile de	
			modificările și	gestionare a	
			completările	deșeurilor generate	
			ulterioare	de nave și a	
				reziduurilor mărfii.	

	5. Ministerul	Calea Victoriei	Hotărârea Guvernului	Elaborează norme și	
	Economiei,	nr. 152,	nr. 1.634/2009	reglementări	
	Comerțului și	sectorul 1	privind organizarea	specifice, în	
	Mediului de		și funcționarea	vederea	
	Afaceri		Ministerului	valorificării	
			Economiei,	potențialului	
			Comerțului și	energetic al Mării	
			Mediului de Afaceri	Negre.	

Nr.	Autoritatea	Adresa	Statutul juridic	Responsabilități	
crt.	competentă				
			Membri		

	1. Institutul	Bd. Mamaia	Hotărârea Guvernului	Activități de	
--	---------------	------------	----------------------	---------------	--

	Național de	nr. 300,	nr. 1.442/2009	cercetare și	
	Cercetare-	Constanța	privind înființarea	monitorizare a	
	Dezvoltare		Institutului	stării ecologice a	
	pentru		Național de	ecosistemelor marine	
	Protecția		Cercetare-Dezvoltare	Operatorul tehnic al	
	Mediului		pentru Protecția	rețelei naționale de	
	(Institutul		Mediului și	monitoring fizic,	
	Național		aprobarea	chimic, biologic al	
	"Grigore		regulamentului de	apelor marine	
	Antipa")		organizare și	costiere și de	
			funcționare a	supraveghere a	
			acestuia	eroziunii costiere,	
				fiind abilitat să	
				propună Ministerului	
				Mediului și	
				Pădurilor	
				reglementări în	
				domeniu.	

	2. Administrația	Str. Edgar	Ordonanța de urgență	Autoritatea	
	Națională	Quinet	a Guvernului	competentă de	
	"Apele Române"	nr. 6,	nr. 107/2002 privind	implementare a	
		sectorul 1	înființarea	directivei.	
			Administrației	Armonizarea	
			Naționale "Apele	cerințelor	
			Române", aprobată cu	Directivei-cadru	
			modificări prin	"Strategia pentru	
			Legea nr. 404/2003,	mediul marin" cu	
			cu modificările și	cerințele	
			completările	Directivei-cadru a	
			ulterioare	apei referitoare la	
				atingerea	
				obiectivelor de	
				mediu pentru zona	
				costieră.	
				Monitorizarea și	
				controlul calității	
				apelor tranzitorii	

				și marine (ape	
				maritime interioare	
				și marea	
				teritorială), precum	
				și alte activități	
				ce decurg din	
				legislația în	
				vigoare	
3.	Administrația	Str. Portului	Legea nr. 82/1993	Protecția zonelor	
	Biosferei	nr. 34A,	privind constituirea	protejate marine	
	"Delta Dunării"	820243 - Tulcea	Rezervației	aflate în dreptul	
			Biosferei "Delta	rezervației	
			Dunării", cu		
			modificările		
			ulterioare		
4.	Agencia	Bd. Splaiul	Agencia Națională	Controlul emisiilor,	
	Națională	Independenței	pentru Protecția	avize de mediu. La	
	pentru	nr. 294,	Mediului se	nivel local	
	Protecția	sectorul 6,	organizează și	indeplinește	
	Mediului	București	funcționează în	sarcinile și	
			conformitate cu	responsabilitățile	
			prevederile	autorității publice	
			Ordonanței de	centrale pentru	
			urgentă a Guvernului	protecția mediului,	
			nr. 195/2005 privind	conform	
			protecția mediului,	competențelor	
			cu modificările și	stabilite de către	
			completările	această autoritate,	
			ulterioare, ale	în conformitate cu	
			Hotărârii Guvernului	prevederile	
			nr. 1.635/2009 și cu	Ordonanței de	
			respectarea	urgentă a Guvernului	
			legislației privind	nr. 195/2005, cu	
			Statutul	modificările și	
			funcționarilor	completările	
			publici, precum și	ulterioare, și cu	

			ale altor acte	ale celorlalte	
			normative	reglementări în	
			aplicabile.	vigoare.	
5.	Garda Națională de Mediu	Bd. Unirii nr. 78, bl. J2, sectorul 3, București	Hotărârea Guvernului nr. 112/2009 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările ulterioare	Control și sancțiuni în caz de poluare și distrugere a ecosistemului marin	
6.	Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură	Str. Agricultorilor nr. 37 - 39, sectorul 2, București	Hotărârea Guvernului nr. 1.194/2008 privind organizarea, structura și funcționarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, cu modificările și completările ulterioare	Gestionarea resursei vii din zonele protejate marine	
7.	Agenția Națională pentru Resurse Minerale	Str. Mendeelev nr. 36 - 38, sectorul 1, București	Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea	Conform art. 2 lit. f) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009, urmărește aplicarea măsurilor stabilite pentru protecția mediului, în cursul și după efectuarea operațiunilor petroliere și a activităților miniere.	

			Agenției Naționale	
			pentru Resurse	
			Minerale	
<hr/>				
8.	Autoritatea Navală Română	Incintă Port Constanța nr. 1, Constanța	Hotărârea Guvernului nr. 1.133/2002 privind organizarea și funcționarea Autorității Navale Române, cu modificările ulterioare	Controlează gestionarea și predarea tuturilor deșeurilor generate la bordul navelor și a reziduurilor mărfurilor transportate; cercetează evenimentele și accidente de navigație, inclusiv poluările accidentale cu hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare, produse de către nave, în apele teritoriale; coordonează acțiunile de intervenție pe mare, în caz de poluare marină.
<hr/>				
9.	Compania Națională "Administrația Porturilor Maritime" - S.A. Constanța	Str. Gara Maritimă poarta 1, Constanța	Hotărârea Guvernului nr. 517/1998 privind înființarea Companiei Naționale "Administrația Porturilor Maritime" - S.A. Constanța, cu modificările și	Urmărește și coordonează activitățile de transport naval în porturi desfășurate de operatorii economici autorizați; gestionează

			completările	activitatea de	
			ulterioare	preluare a	
				deșeurilor provenite	
				din exploatarea	
				navelor și a	
				reziduurilor mărfii.	
10.	Direcția de	Str. M.	Ordinul ministrului	Monitorizarea apelor	
	Sănătate	Eminescu nr. 2,	sănătății	de îmbăiere din	
	Publică a	Constanța	nr. 127/2009 privind	zonele de competență	
	Județului		aprobarea		
	Constanța		regulamentului de		
			organizare și		
			funcționare și a		
			structurii		
			organizatorice ale		
			direcțiilor de		
			sănătate publică		
			județene și a		
			municipiului		
			București, cu		
			modificările		
			ulterioare		
11.	Direcția de	Str. Viitorului	Ordinul ministrului	Monitorizarea apelor	
	Sănătate	nr. 50, Tulcea	sănătății	de îmbăiere din	
	Publică a		nr. 127/2009, cu	zonele de competență	
	Județului		modificările		
	Tulcea		ulterioare		
12.	Autoritățile		Legea serviciilor	Asigurarea calității	
	administrației		comunitare de	corespunzătoare a	
	publice locale		utilități publice	apei deversate în	
	riverane Mării		nr. 51/2006, cu	mare	
	Negre,		modificările și		
	respectiv		completările		
	județele Tulcea		ulterioare, art. 9		
	și Constanța		și 11 din Legea		

			serviciului de	
			alimentare cu apă și	
			canalizare	
			nr. 241/2006	

Tabelul nr. 2

Coordonare regională și subregională			
Comisia Mării Negre	Dolmabahce Sarayi 2 Hareket Kosku 34353 Besiktas Istanbul, Turkey	Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării (Convenția de la București, 1992)	Coordonarea activității de monitoring și control al poluării. Evaluarea stării biodiversității în regiunea marină Marea Neagră
Comisia româno-bulgară	-	Acord între Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor din România și Ministerul Mediului și Apelor din Republica Bulgaria	Coordonarea activității în zona comună în vederea implementării DCSM
		privind cooperarea în domeniul gospodăririi apelor, semnat la București, 2004	
Comisia Dunării	Vienna international Centre, D0412, Viena, Austria	Convenția pentru protecția fluviului Dunărea	Coordonarea activității de monitoring și control al calității apei fluviului Dunărea
			Asigurarea unei calități corespunzătoare a fluviului va contribui

			la îmbunătățirea
			calității apei marine

#M1

ANEXA 3

Lista orientativă de caracteristici, presiuni și impacturi

[menționată la art. 8 alin. (1), art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) din ordonanța de urgență]

#B

Tabelul nr. 1

Caracteristici

Caracteristici fizice și chimice	- topografia și batimetria fundului marin; - regimul anual și sezonier de temperatură și acoperire cu gheață, viteza curenților, creșterea apelor de adâncime, expunerea la valuri, caracteristici de amestec, turbiditatea, timp de staționare; - distribuția spațio-temporală a salinității; - distribuția spațio-temporală a nutrienților (azot mineral dizolvat, azot total, fosfor anorganic dizolvat, fosfor total, conținut total de oxigen) și oxigenului; - standarde pH și presiunea parțială a dioxidului de carbon (pCO ₂) sau alte procedee echivalente utilizate pentru măsurarea acidificării mediului marin.
Tipuri de habitate	- tip/tipuri de habitate dominante ale fundului mării și ale coloanei de apă, cu descrierea caracteristicilor fizice și chimice, cum sunt adâncimea, regimul de temperatură al apei,

| circulația curenților și a altor mase de apă, |
| salinitatea, structura și compoziția substraturilor |
| fundului mării; |
| - identificarea și cartografierea tipurilor de |
| habitat speciale, în special a celor recunoscute |
| sau identificate prin |
| Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 |
| privind regimul ariilor naturale protejate, |
| conservarea habitatelor naturale, a florei și |
| faunei sălbatice, cu modificările și completările |
| ulterioare, sau de convențiile internaționale ca |
| prezentând un interes special din punct de vedere |
| științific ori al biodiversității; |
| - habitate din zonele care merită o atenție |
| specială datorită caracteristicilor, localizării |
| sau importanței strategice a acestora. Este vorba |
| de zone supuse la presiuni extreme sau specifice |
| ori de zone care necesită un regim de protecție |
| special. |

| Caracteristici biologice | - descrierea comunităților biologice asociate |
| habitatelor dominante ale fundului mării și ale |
| coloanei de apă: această descriere trebuie să |
| conțină informații despre comunitățile de |
| fitoplancton și de zooplancton, incluzând speciile |
| și variabilitatea lor sezonieră și geografică; |
| - informații asupra angiospermelor, macroalgelor și |
| faunei nevertebrate bentice, inclusiv compoziția |
| taxonomică, biomasa și variabilitatea |
| anuală/sezonieră; |
| - informații asupra structurii populației |
| ihtiologice, inclusiv abundența, distribuția și |
| structura vârstă/mărime a populațiilor; |
| - descrierea dinamicii populațiilor, a zonei de |
| răspândire naturală și reală și a stării speciilor |
| de mamifere și de reptile marine prezente în |
| regiunea marină; |
| - descrierea dinamicii populațiilor, a zonei de |

	răspândire naturală și reală și a statutului
	speciilor de păsări marine prezente în regiunea
	marină;
	- descrierea dinamicii populațiilor, a zonei de
	răspândire naturală și actuală și a statutului
	altor specii prezente în regiunea marină, care fac
	obiectul legislației în domeniu sau al altor
	acorduri internaționale;
	- un inventar al speciilor neindigene, exotice
	privind evoluția temporală, abundența și
	răspândirea spațială a acestora sau, dacă este
	cazul, al formelor genetice distincte de specii
	indigene prezente în regiunea marină.
<hr/>	
Alte caracteristici	- descrierea situației cu referire la substanțele
	chimice, inclusiv la substanțele chimice cu efecte
	negative, a contaminării sedimentelor, surselor
	punctiforme de poluare majoră, problemelor legate
	de sănătatea umană și contaminării biotei (în
	special a acelei biote destinate consumului uman);
	- o descriere a tuturor celorlalte particularități
	sau caracteristici tipice ori distinctive ale
	regiunii marine.
<hr/>	

Tabelul nr. 2

Presiuni și impacturi

Pierderi fizice	- înăbușire (de exemplu, punerea în funcțiune de
	structuri realizate de om sau evacuarea
	reziduurilor de dragare);
	- colmatare (de exemplu, prin construcții
	permanente).
<hr/>	
Daune fizice	- modificări în înămolire (de exemplu: la
	deversări, la mărirea scurgerilor sau la

	dragare/evacuarea reziduurilor de dragare);	
	- eroziune (cauzată, de exemplu, de impactul produs asupra fundului mării de pescuitul comercial, navigație, manevrele de ancorare);	
	- extracția selectivă (cauzată, de exemplu, de explorarea și exploatarea resurselor biologice și nebiologice de pe fundul mării și din subsol).	
Alte perturbări fizice	- zgomotul subacvatic (de exemplu: activități nautice, echipament acustic subacvatic); - deșeuri marine.	
Interferența cu procese hidrologice	- modificări importante ale regimului termic (cauzate, de exemplu, de deversările de la centralele electrice); - modificări importante în regimul de salinitate (cauzate, de exemplu, de prezența construcțiilor care obstrucționează circulația apei sau a captărilor de apă).	
Contaminarea cu substanțe periculoase	- introducerea de compuși sintetici (de exemplu, substanțe prioritare prevăzute în Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, care sunt relevante pentru mediul marin, ca de exemplu pesticide, agenți antiseptici, produse farmaceutice, provenind, de exemplu, din pierderi din surse difuze, poluare de către nave, depuneri atmosferice și substanțe active din punct de vedere biologic); - introducerea de substanțe și compuși nesintetici (de exemplu, metale grele, hidrocarburi provenind, de exemplu, din poluarea de către nave și din explorarea și exploatarea zăcămintelor de petrol, gaz și minerale, depuneri atmosferice, aluviuni); - introducerea de radionuclizi.	
Eliminarea sistematică și/sau intenționată de	- introducerea de alte substanțe, care pot fi solide, lichide sau în stare gazoasă, în apele	

substanțe	marine în urma eliminării sistematice și/sau
	intenționate a acestora în mediul marin, în
	conformitate cu legislația în vigoare și/sau cu
	convențiile internaționale la care România este
	parte.
<hr/>	
Îmbogățirea cu nutrienți și materii organice	- introducerea de îngrășăminte și de alte substanțe bogate în azot și fosfor (de exemplu, din surse punctiforme și difuze, inclusiv agricultura, acvacultura, depunerile atmosferice);
	- introducerea de substanțe organice (de exemplu, apele uzate, maricultura, aluviuni).
<hr/>	
Perturbații biologice	- introducerea de organisme patogene microbiene; - introducerea de specii neindigene și translocării;
	- extracția selectivă de specii, inclusiv capturile accidentale (de exemplu, pescuitul comercial și sportiv).
<hr/>	

ANEXA 4

Lista orientativă de caracteristici ce trebuie luate în considerare la stabilirea obiectivelor de mediu

1. Analiza adecvată a tuturor elementelor care caracterizează apele marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția României în regiunea marină Marea Neagră

2. Necesitatea de a fixa: a) obiective stabilind condițiile cerute potrivit definiției stării ecologice bune; b) obiective măsurabile și indicatorii aferenți permițând asigurarea monitorizării și evaluării; și c) obiective operaționale asociate unor măsuri de punere în aplicare concrete în vederea facilitării realizării acestora

3. Determinarea stării ecologice care trebuie realizată sau menținută și precizarea acestei stări în termeni de proprietăți măsurabile ale elementelor care caracterizează apele marine ale României în regiunea Mării Negre

4. Coerența setului de obiective și absența conflictelor dintre ele

5. Indicarea de resurse necesare la realizarea obiectivelor

6. Formularea obiectivelor, inclusiv a eventualelor obiective intermediare, asociate unui termen de realizare

7. Specificarea indicatorilor prevăzuți pentru a monitoriza progresele și a orienta deciziile de gestiune în vederea atingerii obiectivelor

8. Dacă este cazul, menționarea punctelor de referință (puncte de referință limită și țintă)

9. În stabilirea obiectivelor se va ține seama de preocupările sociale și economice

10. Examinarea setului de obiective de mediu, a indicatorilor aferenți și a punctelor de referință limită și țintă determinate în funcție de obiectivele generale stabilite la art. 1 din ordonanța de urgență, cu scopul de a determina dacă realizarea obiectivelor de mediu va avea drept consecință faptul ca starea apelor marine aflate sub suveranitatea sau jurisdicția României să fie conformă acestor obiective

11. Compatibilitatea obiectivelor de mediu cu obiectivele pe care Comunitatea și statele membre s-au angajat să le atingă în virtutea acordurilor internaționale și regionale aplicabile, reținându-le pe cele mai pertinente pentru regiunea sau subregiunea marină în cauză, în vederea atingerii obiectivelor stabilite la art. 1 din ordonanța de urgență

12. Odată stabilit setul de obiective de mediu și indicatorii aferenți, toate acestea trebuie examinate în ansamblu în lumina obiectivelor stabilite la art. 1 din ordonanța de urgență, cu scopul de a determina dacă realizarea obiectivelor de mediu va avea drept consecință faptul că starea mediului marin să fie conformă acestor obiective

ANEXA 5

Programe de monitorizare

1. Necesitatea de a furniza informații referitoare la evaluarea stării ecologice și estimarea perioadei restante și a progreselor deja realizate pentru realizarea stării ecologice bune conform anexei nr. 2 și a criteriilor și normelor metodologice care trebuie definite prin aplicarea art. 9 alin. (1) din ordonanța de urgență
2. Necesitatea de a asigura producerea de informații care fac posibilă identificarea indicatorilor adecvați pentru obiectivele de mediu prevăzute la art. 10
3. Necesitatea de a asigura producerea de informații care permit evaluarea impactului măsurilor menționate la art. 13 din ordonanța de urgență
4. Necesitatea de a include activități pentru identificarea cauzei degradării și eventualele măsuri corective ce trebuie luate pentru a reface starea ecologică bună, în cazul în care au fost observate abateri de la această stare, care a fost identificată
5. Necesitatea de a furniza informații despre poluanții chimici prezenți în speciile destinate consumului uman în zonele de pescuit comercial
6. Necesitatea de a include activități pentru a confirma că măsurile corective produc schimbările dorite și nu au niciun efect secundar nedorit
7. Necesitatea de a strânge informațiile în funcție de condițiile din regiunea marină deținută conform art. 4 din ordonanța de urgență
8. Necesitatea de a asigura comparabilitatea abordărilor și metodelor de evaluare în cadrul regiunii marine Marea Neagră, precum și cu alte regiuni/subregiuni marine
9. Necesitatea de a pune la punct specificații tehnice și metode standard pentru monitorizarea la nivel comunitar în măsură să permită comparabilitatea informațiilor
10. Necesitatea de a asigura, în măsura posibilului, compatibilitatea cu programele existente elaborate la nivel regional și internațional în scopul favorizării coerenței dintre aceste programe, și de a evita suprapunerile de activități, folosind ghidul de monitoring corespunzător pentru regiunea marină în cauză
11. Necesitatea de a include, ca parte în evaluarea inițială, prevăzută la art. 8 din ordonanța de urgență, o evaluare a principalelor schimbări în condițiile ecologice și, dacă este cazul, probleme noi și viitoare
12. Necesitatea de a trata, ca parte în evaluarea inițială prevăzută la art. 8 din ordonanța de urgență, elementele relevante menționate în anexa nr. 3, inclusiv variabilitatea lor naturală și de a evalua progresul pentru realizarea obiectivelor de mediu stabilite conform art. 10 alin. (1) din ordonanța de urgență, utilizând, după caz, indicatorii stabiliți și punctele lor de referință limită și țintă

ANEXA 6

Programe de măsuri

1. Controlul intrărilor: măsuri de gestionare care influențează dimensiunea permisă a activității umane
2. Controlul ieșirilor: măsuri de gestionare care influențează gradul de perturbare permis asupra componentelor ecosistemului
3. Controlul distribuției spațiale și temporale: măsuri de gestionare care influențează locul și momentul în care este permisă o activitate
4. Măsuri de coordonare a gestionării: instrumente care asigură că gestionarea este coordonată
5. Măsuri de ameliorare a urmării, dacă este fezabil, a poluării marine
6. Măsuri de stimulare economică: măsuri de gestionare care, datorită interesului economic pe care îl prezintă, stimulează utilizatorii ecosistemelor marine să acționeze în așa fel încât să contribuie la realizarea stării ecologice bune
7. Instrumente de diminuare și remediere: instrumente de gestionare care orientează activitățile umane spre o refacere a componentelor deteriorați ai ecosistemelor marine
8. Comunicarea, participarea părților interesate și conștientizarea publicului
